

Filmový scénář k příběhu:

Podruhé do pekla nechci.

Podle námětu, který vymyslel: Ing. Stanislav Svrčina

Scénář podle námětu se snažil dotvořit: Ing. Stanislav Svrčina

Upozornění:

Námět i filmový scénář je duševním vlastnictvím autora.

Autorova explikace:

Jedná se o pohádkový příběh pro všechny generace. Bohatý baron Alois, který vlastní doly, je veliký lakomec a špatně platí zaměstnané havíře. Jeho bratr Rudolf a švagrová Evelína Aloisovi majetek závidí a rozhodnou se ho otrávit, aby po něm zdělili jeho bohatství. To se jim podaří a Alois po posledním soudu je poslán do pekla. V té době poctivý havíř Jura zabloudí v důlních chodbách a zcela náhodou se probourá do pekla. Tam nalezne barona Aloise v pekelném kotli a pomůže mu k útěku na povrch. Baron Alois se nechce vrátit domů, protože se domnívá, že tam na něho čekají čerti, aby ho uvrhli zpátky do pekla. Přemluví havíře Juru, aby ho nechal bydlet u něho. To však znamená, že bude muset pracovat. Po prvních neúspěších a pomoci Pánaboha, který ocení snahu barona Aloise pracovat, se začíná baronovi Aloisovi v dole dařit. V této době baron Rudolf, který zdědil po Aloisovi doly, propustí nejstarší havíře z práce. Tak jako všichni havíři, i Alois, chce havířům pomoci a odhodlá se jít na zámek pro peníze, které má schované ve svém trezoru. Když ale zjistí, že ze ztráty peněz z trezoru je obviněna služebná Božka, vrací se zpátky na zámek, kde chce Božku vysvobodit. Je však zajat svým bratrem a švagrovou Evelínou, kteří povolají čerta, aby si barona Aloise vzal zpátky do pekla. Čertovi Luciferovi se však nechce odnést polepšeného barona Aloise do pekla a odnáší si sebou barona Rudolfa a švagrovou Evelínu, kteří těžce zhřešili tím, že svého nejbližšího příbuzného zradili a vydali peklu. Příběh skončí jako obvykle šťastně, polepšený baron se vrací na zámek a Jura se zakouká do služebné Božky, se kterou se ožení.

Obsazení

postava	pohlaví	poznámka
Baron Alois	muž	
Evelína	žena	
Baron Rudolf	muž	
Havíř Jura	muž	
Pánbůh	muž	

Havířova sestra Maruška	žena	
Lucifer	muž	
Služebná Božka	žena	

Filmový scénář má 88 stran a 25 obrazů.

1. INT. V POKOJI NA ZÁMKU – DEN

Místnost v zámku, za stolem sedí baron Alois a dívá se na účty na stole.

ALOIS

Tak to máme zisk dvěstě procent, čili dvakrát více, než minule. Tak to je pěkná slabota.

Do místnosti vejde služebná Božka.

ALOIS

Alois je nevrlý.

Co se děje Božka?

BOŽKA

Božka pokorně.

Já jenom, že přišly nějaké žádosti od havířů.

ALOIS

Samozřejmě, od havířů, oni si snad myslí, že jsem jejich patron Svatá Barbora.

BOŽKA

To si nemyslí, Barborka je svatá, což se o Vás rozhodně říci nedá.

ALOIS

Tak svatej nejsem, ale štedrej mám být, co?

BOŽKA

Proč byste nebyl pane barone, Vy na to máte.

ALOIS

Alois ukazuje na papíry na stole.

Mám? Tak se podívejte na ty účty na stole, to je kupa? A to všechno musím zaplatit. Vůbec nevím, jestli to finančně přežiji.

BOŽKA

Božka s úsměvem.

O to bych neměla strach, s Vašimi uhelnými doly přežijete i hladomor.

ALOIS

Tak co chtějí ti umouněnci?

BOŽKA

Božka podává žádosti.

Napsali Vám to písemně.

ALOIS

Alois je nevrlý.

Dejte to sem.

A lis bere žádosti a čte nahlas první žádost.

ALOIS

Tak tady Slivková žádá deset krejcarů, aby mola zaplatit léčbu svého manžela. Tak co Božka, pomohla byste ji?

BOŽKA

Určitě bych ji pomohla.

ALOIS

Tak Vy ji klidně pomozte, ale proč já, ...jsem snad jejich rodina?

Alois skrčí žádost a háže ji do koše.

BOŽKA

Jenže on marodí kvůli toho, že na něho spadl kámen ve Vašem dole, když byl zával.

ALOIS

A mohu já za to, že Slivka neumí uhýbat?

Alois se dívá na další žádost.

ALOIS

Tady nějaký Kačaba chce deset krejcarů jako výpomoc, aby mohl uživit své děti.

BOŽKA

Božka prosí rukama.

Pane Barone, Kačabovi mají spoustu dětí, já bych jim přispěla.

ALOIS

To už jsem slyšel, Vy byste jim přispěla ale sama máte problém se uživit.

BOŽKA

A kdo za to může?

ALOIS

Nebudte drzá nebo z Vás udělám nezaměstnanou.

BOŽKA

Božka zjihne.

Však já už jsem potichu.

ALOIS

Proč si tolik děcek pořídili, když je neuživí? Já třeba nemám žádného potomka.

BOŽKA

Vy nemáte ani ženu, to se pak těžko ty děti dělají.

ALOIS

Nebudte hubatá Božka, to víte, já si pořídím ženskou a ona mně pak rozfofruje můj majetek, Tudle. To raději zůstanu mnichem.

BOŽKA

Jenže obyčejný mnich nemá zámek a doly jako Vy.

ALOIS

Kdyby šetřil jako já, měl by.

BOŽKA

Spíše bych řekla, kdyby oškubal a odíral jiné lidi.

ALOIS

Alois zpozorní.

Božka, co jste to říkala?

BOŽKA

Božka rychle zamlouvá.

Že jste správný šetřílek.

ALOIS

Alois roztrhá žádost a vhadzuje ji do koše.

Správně. Takže další žádost trhám a odhazuji v dál.

Alois se dívá na poslední žádost.

ALOIS

Ale podívejme, asi jim dáváme na dole málo zabrat?

BOŽKA

Božka je zvědavá.

Jak to můžete říci, na dole každý těžce pracuje.

ALOIS

Tak proč havíři chtějí, abych jim zaplatil hudbu na tancovačce. Oni se snad zbláznili?

BOŽKA

A proč by se měli zbláznit?

ALOIS

Já přece nemohu podporovat to, aby se na tancovačce vysílili a v dole pak podávali slabé výkony.

BOŽKA

Ale mohl byste jim popřát trochu zábavy.

ALOIS

Jaké zábavy, točit se pořád dookola na parketě
jak mlýnské kolo. ...A ani mně nepozvali.

BOŽKA

Ale oni Vás rádi pozvou, když jim tu hudbu
zaplatíte.

ALOIS

Jenže já stejně neumím tancovat a stejně, ...
jsem skoro na mizině.

Alois krčí žádost a odhazuje do koše

BOŽKA

No jo, Vy jste chudšas k pohledání. Honosné snídaně,
obědy a večeře, ve stájích plno koní a dobytka a
napěchovaný trezor penězi.

ALOIS

Alois se rozhněvá.

Božka, Vy co tu takhle postáváte, nemáte nic na práci
a chcete ji přidat?

BOŽKA

Chtěla bych přidat, ale nějaký krejcar navíc.

ALOIS

Peníze nepřidávám, ty kazí charakter.

BOŽKA

To jsem si u Vás všimla.

ALOIS

Alois ukáže ke dveřím.

Alou do práce.

BOŽKA

Však já už jdu.

Božka odchází z pokoje, služka se mívá s bratrem Aloise Rudolfem.
Ten vchází do pokoje.

RUDOLF

Pěkný den přeji bratře, jak nám jde to naše

podnikání?

ALOIS

Alois se podiví.

Naše? Snad moje?

RUDOLF

A nemáš to jedno? Jsem snad rodina?

ALOIS

Rodina jsme, ale doly jsou moje. A ty bys je dostal, jedině, kdybych zemřel. Ale takovou radost ti neudělám, protože jsem zdravý jako řípa.

RUDOLF

Rudolf ukazuje na papíry na stole.

A co to jsou za papíry?

ALOIS

No přece účty. Počítal jsem zrovna, kolik jsem v tomto roce vydělal.

RUDOLF

A dařilo se ti?

ALOIS

Není to špatné, ale mohlo by to být lepší. Musím ještě někde ušetřit.

RUDOLF

Já bych oškubal havíře, ti snesou všechno.

ALOIS

Máš pravdu, ceny uhlí zvednout nemohu, to by měla radost konkurence, ale když snížím mzdy, havíři chvíli poremcají a pak půjdou zase dělat.

Do pokoje vchází Evelína.

ALOIS

Dobrý den vinšuji švagrová.

EVELÍNA

Však já také, ...o čem to tady diskutujete?

RUDOLF

Tady bratr přemýšlí, jak zvednout zisk uhelných dolů.

EVELÍNA

To je přece jednoduché, může snížit mzdy.

RUDOLF

Také jsem mu to radil.

EVRELÍNA

A řekl si tady našemu milému švagrovi, že by nám mohl přenechat aspoň jeden maličký doleček?

RUDOLF

To jsem mu ještě neřekl.

ALOIS

Alois se ohradí.

Žádný malý doleček nemám, mám jenom velkodoly a ty nikomu nedám.

RUDOLF

Tak nám svěř bratře aspoň ten nejmenší z těch velkých.

ALOIS

To určitě, abyste ho přivedli ke krachu.

EVELÍNA

Aloisi, ale my se o něho budeme dobře starat, vid' Rudolfe?

ALOIS

To známe, zatím jste se v životě nezmohli ani na jeden krámek ve městě, všechno, když jste začali podnikat, krachlo a jen díky mně máte střechu nad hlavou a můžete se u mě najíst.

RUDOLF

Za ty krachy přece nemůžeme, vid' Evelíno?

ALOIS

To určitě. Jste rozhazovační, neumíte šetřit a ještě k tomu máte levé ruce, takže na manuální

práci se také nehodíte.

EVELÍNA

Manuální práce? Ty jsi se zbláznil Aloisi, to přece není pro nás, jsme tvoji příbuzní a očekáváme, že budeme po tobě dědit.

ALOIS

Tak dědit by se Vám zachtělo, někdy si myslím, že toužíte po mé smrti, ale takovou radost Vám neudělám, mně se nechce do hrobu a Vy si dávejte pozor, abych Vás nevydělil.

Alois odchází naštvaně z pokoje.

EVELÍNA

Rudolfe, ten tvůj bratr si už moc dovoluje.

RUDOLF

To je pravda, ale dokud je naživu, nic s tím nenaděláme. Kdyby aspoň měl nevyléčitelnou nemoc, ale on ne a ne onemocnět.

EVELÍNA

Dnes je zdravý ale zítra už může třeba natáhnout brka.

RUDOLF

Takové štěstí nás nepotká.

EVELÍNA

Třeba ano, ale musíme mu trošku pomoci.

RUDOLF

Jak to myslíš? To mám vzít kord a zapíchnout ho jako čuníka?

EVELÍNA

Já myslím, že jsou humánnější způsoby, jak se tvého bratra zbavit a nikdo ani nebude vědět, že jsme tomu trošku napomohli.

RUDOLF

Ty máš nějaký plán?

EVELÍNA

Nejlépe by bylo ho otrávit.

RUDOLF

A čím ho chceš otrávit? Jed nekoupíš na trhu jako vajíčka.

EVELÍNA

Mám své známosti, ten jed, který jsem opatřila, nenechává žádnou stopu a když ho tvůj bratříček polkne, sekne to s ním jako, kdyby ho trefil šlak.

RUDOLF

Evelíno, já jsem vždycky věděl, že jsi velice schopná manželka, až mám někdy z tebe strach.

EVELÍNA

Když mně budeš poslouchat, nemusíš se ničeho bát.

RUDOLF

Kdy ten jed Aloisovi podstrčíme?

EVELÍNA

Evelína ukazuje na sebe a Rudolfa.

Zítra oslavuji svátek, myslím si, že si spolu všichni přijíme na naše zdraví.

RUDOLF

I na jeho?

EVELÍNA

Evelína ukazuje prstem na sebe a Rudolfa.

Ale ne, jenom na naše. On ho už potřebovat nebude.

Střih

2. INT. V POKOJI NA ZÁMKU – DOPOLEDNE

Evelína přichází do pokoje, bere skleničky na víno a rozlévá víno, které je na připravené na stole. Do pokoje vchází Rudolf.

RUDOLF

Tak co Evelíno, všechno je připravené?

EVELÍNA

Evelína ukazuje na stůl.

Víno jsem rozlila, teď dám do té skleničky jed.

Evelína ukazuje na skleničku a sype
do ní jed.

Ne že by ses spletl a vypil tu skleničku.

RUDOLF

Nemusíš se bát, budu ostražitý, přece tě tu
nenechám s Aloisem a sám zemřu. Co by sis pak
počala.

EVELÍNA

Já bych si už poradila.

RUDOLF

Tak vidíš, o důvod více, abych si dával velký
pozor.

EVELÍNA

Zavolej svého lakomého bratra k přípitku.

Rudolf odchází ke dveřím otevře je a volá.

RUDOLF

Aloisi, mohl bys na chvíli?

Alois přijde do pokoje a vidí skleničky s vínem.

ALOIS

Dobrý den vinšuji, my dnes něco oslavujeme?

EVELÍNA

Evelína se naoko tváří dotčeně.

To jsem si mohla myslet Aloisi, že jsi opět na můj
svátek zapomněl.

ALOIS

Alois se trošku stydí.

Promiň Evelíno, skrz pracovní zaneprázdněnost
jsem na to vůbec nemyslel.

AVELÍNA

Tak já ti to prominu, že jsi trošku nezdvořák,
...připijme si tedy na můj svátek kvalitním vínem.

ALOIS

Alois se dívá na víno.

Doufám, že to víno není z mého vinného sklípku.

RUDOLF

Nemusíš se bát bratře, to víno jsme koupili za své peníze.

ALOIS

To jsem si oddych, musím šetřit a nemám na vyhazování.

EVELÍNA

Já myslím, že ti to bude za chvíli jedno.

ALOIS

No to nebude, snažím se šetřit, kde se dá.

EVELÍNA

Samozřejmě, my to víme a podle toho se s Rudolfem zařídíme.

Všichni tři si přituknou a pijí víno. Aloisi začalo být horko a omdlévá.

RUDOLF

Co se děje bratře, máš takovou nezdravou barvu.

ALOIS

Je mně strašně nevolno, zavolejte doktora.

Alois usedne na židli a umírá.

EVELÍNA

Božka! Božka!

Božka vběhne do pokoje.

BOŽKA

Co se děje paní, hoří snad někde?

EVELÍNA

Volejte rychle doktora, baronovi je zle.

BOŽKA

Nemáte mu nalévat nekvalitní víno.

EVELÍNA

No počkej, až Alois umře, já už ti tu tvou

nevymáchanou pusou zavřu.

BOŽKA

Tak to já raději rychle běžím pro doktora,
to by mně nestálo za to, aby se nám baron
Alois odporoučel do nebe.

Božka vyběhne z pokoje.

RUDOLF

Rudolf se dívá na bezvládné tělo bratra.
Myslíš Evelíno, že by ho mohl doktor vzkřísit?

EVELÍNA

Tenhle jed zabíjí zaručeně.

RUDOLF

Rudolf se zaraduje.
Takže jsme vlastně boháči.

EVELÍNA

Od dnes jsme majitelé dolů.

RUDOLF

To je jasné, Alois si je do hrobu nevezme.

EVELÍNA

Krkoun jeden. Kdyby nám něco dal, nemuselo
to tak dopadnout.

RUDOLF

Rudolf hovoří jako k Aloisovi.
Vidíš bratře, ještě ti vystrojíme parádní pohřeb a
pak se s tebou navždy rozloučíme.

EVELÍNA

Evelína protestuje.
Jaký parádní pohřeb? Neslyšel jsi bratra, nemá rád
když se plýtvá?

RUDOLF

Máš pravdu, bude to pohřeb v úzkém rodinném
kruhu a obyčejná dřevěná truhla mu také musí
stačit.

EVELÍNA

Evelína se usmívá.

To určitě, kdybychom mu zařídili drahý pohřeb,
ještě by nás mohl chodit v noci strašit, že jsme byli
rozhazovační.

RUDOLF

Rudolf se usmívá

A to bych doopravdy nerad.

Střih

3. EXT. V NEBI – VEČER

Kulisy budou všechny bílé, nějaký obláček, možná technická pára.
U nebeské brány stojí Svatý Petr. K nebeské bráně přichází Lucifer.

SVATÝ PETR

Ale to jsou jk nám hosti, Přeji nebeský den
Lucifere.

LUCIFER

I já ti přeji pěkný pekelný den.

SVATÝ PETR

Co se stalo, že si k nám do nebe zavítal osobně?

LUCIFER

Ale hovořil jsem s Pánem Bohem, že tu máte
velkého hříšníka u posledního soudu, tak jsem si řekl,
že ho do pekla doprovodím osobně.

SVATÝ PETR

Tak to máš pravdu, dorazila k nám uhlobaron
Alois a ten má na svědomí spoustu hříchů.

LUCIFER

Bodejť by ne, peklo ho sledovalo už delší dobu a
nebýt jeho náhlého úmrtí, sami bychom si ho odnesli.

SVATÝ PETR

A co se mu přihodilo, nějaká mozková mrtvička?

LUCIFER

Kdepak, jeho příbuzní ho otrávil.

SVATÝ PETR

Tak to musí být taky pěkná sebranka?

LUCIFER

To víš, že ano, i na ně se pomalu v pekle chystáme.

SVATÝ PETR

Doufám, že toho uhlobarona důkladně potrestáte za ty velké hříchy.

LUCIFER

Neboj se Svatý Petře, to my tam dole umíme dobře. My ho tak povaříme v pekelném kotli, že bude mít puchýře na celém těle.

SVATÝ PETR

Tak je to správné, pokud byl odsouzen do pekla, tak ať si ty hříchy pěkně odpyká, žádné slitování.

Střih

4. INT. V POKOJI NA ZÁMKU – DEN

V pokoji sedí baron Rudolf se svoji ženou Evelínou.
Do pokoje přivádí Božka Revírního.

BOŽKA

Barone, vedu Vám pana revírního.

REVÍRNÍ

Pan revírní se ukloní.

Pěkný den vinšuji.

RUDOLF

To je dobře Božka, a teď nás nechte o samotě.

Božka odchází z pokoje.

Prý jste se mnou pane revírní chtěl hovořit?

REVÍRNÍ

Chtěl pane barone, situace na dole není dobrá.

EVELÍNA

Co se stalo, mámě málo uhlí na prodej?

REVÍRNÍ

To ne, chraň Bůh, ale havíři se bouří.

RUDOLF

A kdy, nic jsem neslyšel?

REVÍRNÍ

Žijete si tady na zámku, nemůžete vědět, co se děje v dole, Hned jak jste snížil mzdy, havíři se vzbouřili.

EVELÍNA

Zdá se mně Rudolfe, že ti havíři jsou zcela nenasytní lidé.

REVÍRNÍ

Promiňte baronko, že to říkám, ale oni opravdu nemají často nic do huby a ještě se jim těch peněz ubrali.

RUDOLF

My za to přece nemůžeme. Cena uhlí klesla.

REVÍRNÍ

Pane barone, oni nejsou hloupí a ví, že uhlí prodáváte o třetinu draž, než vloni.

EVELÍNA

A co jim je do toho, jejich doly to nejsou.

REVÍRNÍ

To nejsou, ale dřou na nich.

RUDOLF

Někdo je určitě vede?

REVÍRNÍ

To ano, nejvíc řečí tam má havíř Jura.

EVELÍNA

Tak ho propustíme a bude klid.

REVÍRNÍ

To by nebyl, a začaly by stávky.

RUDOLF

Radši ho propouštět nebudeme, nemůžeme si dovolit výpadek těžby uhlí.

EVELÍNA

Tak co navrhuješ Rudolfe?

RUDOLF

Nejlepší by bylo, kdyby dostal od někoho na pamětnou, aby si zapamatoval, že nemá buntovat proti panstvu.

REVÍRNÍ

A od koho?

RUDOLF

Snad znáte ve městě nějaké darebáky, kteří by se toho ujali, ne?

REVÍRNÍ

Znám ve městě spoustu lumpů, ale na havíře Juru si nikdo netroufne, Má svaly jako ze železa, a nikdo z nich nechce dostat po papuli jeho pěstí.

RUDOLF

Rudolf je nervózní.

Tak snad něco Vy pane revírní vymyslíte, na co Vás tam na tom dole potom živím?

REVÍRNÍ

Když to je dost těžká věc, ale možná, že bych něco měl.

EVELÍNA

Tak ven s tím.

REVÍRNÍ

Kdyby se ztratil v dlouhých starých štolách, tak by nikdo nemohl říct, že to bylo vinou vrchnosti.

RUDOLF

Dobrý nápad, ale řekněte mně revírní, jak to uděláte?

REVÍRNÍ

To už nechte na mně, já to zařídím.

5. EXT. V DŮLNÍ ŠTOLE – DEN

Důlní štola, možnost využití nějakého důlního muzea. Štolou jde váhavě Jura v ruce má kahan a kilof. (hornické nářadí)

JURA

Jura si hovoří pro sebe

Sakra, co ho to napadlo, poslat mně do starých štol hledat, jestli tu ještě není nějaká zapomenutá sloj, která by se dala vytěžit.

Jura se dívá na všechny strany a přichází k čelbě jedné štoly.

Je to úplný labyrint. Spousta chodeb, naštěstí ty štoly znám, vždyť uhlí jsem tu začal rubat už jako malý kluk spolu s tátou, horší je to se světlem, svíčka v kahanu už není moc velká a dohořívá.

Dojde do čelby, prohlíží ji a vidí v ní poměrně velkou sloj.

Ale vida, přece jenom nějaké uhlí, které by se dalo vydolovat.

Jura postaví na bok kahan a vezme do rukou kilof a začne kilofem sekat do uhlí. Po chvíli se probourá do nějakého podzemního prostoru.

Do Svaté Barbory, kde jsem se to proboural?

Jura s větší intenzitou kilofem bouchá do uhlí, aby zvětšil otvor do neznámého prostoru, pak do něho vstoupí a dívá se kolem.

Neznámý prostor je tmavý, ale osvětlený loučemi, na boku je kotel, v něm bublá voda, a ve vodě vidí postavu. Z kotle se ozve hlas.

ALOIS

Pomoc! Pomoc!

JURA

Proč tak řveš?

ALOIS

Ta voda strašně pálí.

JURA

Tak proč si do ní vlezl?

ALOIS

Já jsem tu nevlezl, mně tu strčili.

JURA

Jura se zhrozí.

Tu je doupě lidožroutů?

ALOIS

Jací lidožrouti, čerti mně do kotle strčili.
A ještě mně dali tady na samotku, abych
je prý neobtěžoval svým sténáním.

JURA

Jací čerti?

ALOIS

Jací čerti, to jsi nepoznal, že jsi v pekle?

JURA

Jura se opět strachuje.

Tak to abych rychle zmizel?

ALOIS

Alois žadoní.

Snad mně tu nenecháš.

JURA

To víš, že nechám, oni ví, proč tě do kotle
strčili.

ALOIS

Já vím, že jsem hřešil, ale já se polepším.

JURA

To řekni těm rohatým.

ALOIS

Čerti jsou jako tady ta skála kolem,, s nimi

nic nehne, už jsem jim nasliboval hory doly.

JURA

Asi proto, že ti nevěří. Ty jsi musel být pěkný darebák tam nahoře.

ALOIS

Byl jsem, ale přece mně tu nenecháš uvařit?

JURA

A ty neumíš sám vylézt z toho kotle?

ALOIS

Sám to nedokážu, kotel je hluboký.

JURA

No dobře, já ti pomohu.

Jura vidí žebřík, který je opřený o skálu. Přistaví ho ke kotli a pomáhá Aloisovi z kotle vylézt. Podaří se to a Alois z kotle vylézá.

ALOIS

Děkuji ti můj zachránče, v tom kotli bylo strašné horko.

JURA

Nemáš zač, z kotle jsem tě vytáhl a to je všechno, co mohu pro tebe udělat. Tak sbohem.

Jura se obrátí a jde k probourané díře.

ALOIS

Kam jdeš?

JURA

Kam asi, přece domů.

ALOIS

A mně sebou nevezmeš?

JURA

To jsme si nedomluvili, Vytáhl jsem tě z kotle a tím to pro mě končí.

ALOIS

Alois vzdychá.

Tak to je z bláta do louže. Čerti přijdou, zase mně tam strčí a ještě přiloží pod kotel za trest, že jsem z něho vylezl. A za to budeš moci ty.

JURA

Já?

ALOIS

Ano , ty, protože jsi mně z toho kotle vytáhl.

JURA

Pro dobrotu na žebrotu, tak já ho vytáhnu z kotle, aby se neuvařil a on, mně to ještě nakonec bude vyčítat.

ALOIS

Já ti to nevyčítám, ale když už ses do toho zachraňování pustil, tak mně tu přece těm čertům nenecháš napospas?

JURA

Tak co ještě chceš?

ALOIS

Alois prosí.

Vezmi mně nahoru sebou.

JURA

A co já tam s tebou nahoře budu dělat?

ALOIS

Jakmile vyjdeme na povrch, každý půjdeme pak svou cestou.

JURA

Tak dobře. Já ti tedy tu cestu ukážu, ale až vylezeme nahoru, rozejdeme se, slibuješ?

ALOIS

Děkuji, děkuji, už tě potom nebudu vůbec potřebovat

JURA

Jura pobídne Aloise.

Tak pojď, musíme jít rychle, kahan už dohořívá.

Jura bere kahan a kilof a spěšně prochází dírou, Alois se snaží s ním držet krok.

Střih

6. EXT. VENKU NA ZEMI – RÁNO

Jura a Alois vycházejí ráno ze štoly na povrch.

JURA

Jura si oddychne

Konečně na čerstvém vzduchu.

ALOIS

Alois se zhluboka nadýchne.

A jak voní, tam dole to páchlo po síře.

JURA

Je nejvyšší čas se rozloučit, Sbohem.

ALOIS

Alois prosebně.

Počkej havířino.

JURA

Co se zase děje?

ALOIS

Já domů nemůžu.

JURA

Proč bys nemohl, určitě tě tam čekají.

ALOIS

Alois potichu.

Víš kdo mně tam bude hlavně čekat?

JURA

Tvoje žena a děti?

ALOIS

Starou bačkoru. Budou tam na mně číhat čerti, určitě už ví, že jsem utekl a tak kde jinde mně mohou hledat.

JURA

To je možné.

ALOIS

No právě, ale ty bys mně mohl pomoci.

JURA

A to zase jak?

ALOIS

Alois opět prosebně.

Nemohl bych u tebe na chvíli bydlet?

JURA

Jura je vyvedený z míry.

To myslíš jako u mě doma?

ALOIS

To by nešlo?

JURA

V žádném případě, běž si spát třeba do nějaké jeskyně.

ALOIS

To mám žít jako nějaký šílený poustevník?

JURA

Co se ti na nich nelíbí?

ALOIS

Všechno, pořád jsou sami, furt se modlejí a polykají jenom kořínky, lesní plody a snad i brouky. To přece není život, to je živoření.

JURA

A ty si myslíš, že my havíři nežijeme a ve spíži nám visí domácí bůček, stehýnka a jelítka?

ALOIS

To si nemyslím, ale přece jenom, nějaký lepší žvanec se tam snad někdy najde?

JURA

Najde, ale tak jenom o vánocích, ale to musíme šetřit celá rok.

ALOIS

Nevadí, já to vydržím.

JURA

Počkej, jako ty chceš u mně zůstat do vánoc?

ALOIS

I po vánocích, venku bych zmrznul, to si snad nechceš vzít na svědomí.

JURA

Chci ti něco říct, nejsem ženatý a bydlím se sestrou.

ALOIS

To je dobře, děcka mně lezou na nervy.

JURA

Až poznáš moji sestru, budeš chtít raději žít mezi děckama.

ALOIS

A proč?

JURA

Moje sestra je strašný generál a doma o všem rozhoduje.

ALOIS

Ty jsi chlap jako hora, to si neumíš dupnout?

JURA

Na dole jo, ale doma mně to nějak nejde, a kdo by mně vařil a uklízel.

ALOIS

To chceš říct, že když si tvoje sestra postaví hlavu, tak mně u sebe nenecháš?

JURA

Řeknu ti to jasně, snaž se jí zalíbit, jinak jsi v troubě.

7. EXT. NA NEBESÍCH – ODPOLEDNE

Na nebesích sedí na trůně Pánbůh a přijde k němu Lucifer.

LUCIFER

Přeji pekelný den.

PÁNBŮH

Raději hezký nebeský den.

LUCIFER

Ráčil jsi mně zavolat, stalo se něco?

PÁNBŮH

Slyšel jsem, že ti z pekla utekla jedna hříšná osoba.

LUCIFER

Máš pravdu Panebože, k útěku ji pomohl jeden havíř, nějaký Jura, ale neboj se, já ho ztrestám.

PÁNBŮH

Jen se opovaž, je to slušný a dobrotivý člověk. Toho trestat nemůžeš.

LUCIFER

Ale pomohl hříšnému darebákovi?

PÁNBŮH

Lucifere, ty jsi neslyšel, říkal jsem, že je to dobrák, .. prostě pomohl člověku v nouzi.

LUCIFER

Tak dobře, ale pro toho barona pošlu čerty, ať ho přivedou zpátky do pekla.

PÁNBŮH

A ty víš, kde se skrývá.

LUCIFER

Samozřejmě, je na cestě do domku

toho havíře.

PÁNBŮH

Pánbůh se zamyslí.

Víš co Lucifere, ty ho necháš na chvíli na pokoji.

LUCIFER

Lucifer je překvapen.

Jak na pokoji? Patří přece do pekla, neřád jeden.

PÁNBŮH

Já vím, ale nikdy se nepodařilo hříšnému člověku z pekla uniknout a já jsem strašně zvědavý, jestli se třeba trošku nepolepší.

LUCIFER

Proč by se měl najednou polepšit?

PÁNBŮH

Proč, proč, mnoho lidí na peklo nevěří, no a on teď ví, že peklo není jenom pohádka, viděl, jak to tam vypadá a co ho čeká, kdyby se tam znovu dostal.

LUCIFER

To je zbytečné Panebože, lidé jsou nepoučitelní a budou páchat stejné lotroviny.

PÁNBŮH

Třeba to tak není.

LUCIFER

Znám lidi už od počátku světa a je to pořád stejné, všichni touží jenom po bohatství.

PÁNBŮH

Já s tebou nesouhlasím, a když necháme na chvíli toho Aloise na Zemi, sami se na vlastní oči přesvědčíme, kdo měl pravdu.

LUCIFER

Jak myslíš, ale podle mně je to zbytečná ztráta času.

8. INT. V DOMĚ JURY – VEČER

Kuchyň se starodávným nábytkem. stůl, tři židle.

Maruška sedí za stolem a do místnosti vstupuje Jura a Alois.

JURA

Pozdrav Pánbůh Maruško.

MARUŠKA

Kde věžiš bratře, večeri už máš studenou.

JURA

Promiň, ale trošku jsem se zdržel v dole.

MARUŠKA

Trošku, vždyť je sedm večer.

JURA

Já vím, ale zato ti vedu hosta.

MARUŠKA

Který neumí ani pozdravit.

Jura kopne do Aloise., ať pozdraví.

ALOIS

Tak se tolik snad nestalo. Já nejsem zvyklý zdravit jako první.

MARUŠKA

Jo tak, tak náš host je zřejmě urozeného původu a čeká, až mu poddaní padnou k nohám.

ALOIS

Tak k nohám to zrovna být nemuselo.

MARUŠKA

Tak já Vám řeknu, co uděláte s těmi nohami. Pěkně si sundáte ty zablácené

boty, co máte na nohách. kdo má po Vás
potom pořád drhnout tu podlahu.

JURA

Jura překotně.

Samozřejmě Maruško, už si je sundáváme.

Jura pobízí Aloise a oba si sundávají boty.

MARUŠKA

A také by nebylo od věci, kdyby se mně
ten tvůj host představil.

ALOIS

Já jsem Alois.

MARUŠKA

Dobře, budeme si tykat, já jsem Maruška a
tobě budeme říkat Lojza.

ALOIS

Alois je uražený.

Jaký Lojza, čím já jsem nějaká čeledín?

MARUŠKA

Čeledín možná nejsi, ale baron také ne,
nebo jo?

ALOIS

*Alois si uvědomí, že se nemůže
prozradit.*

Kdepak, já jsem obyčejný chudšas.

MARUŠKA

No proto, na vrchnost já mám spadeno,
to by jsi mazal natotata z naší chalupy.
Však jednoho takového jsme znali, vid'
Juro?

JURA

Jo jo, bylo to pěkné kvítko.

MARUŠKA

Naštěstí je už beztak v pekle.

ALOIS

Jakože kradl a vraždil?

JURA

To ne, ale vlastnil všechny doly okolo.

ALOIS

Alois se snaží sebe hájit.

Tak by to měl být lump? Dával přece
havířům práci.

MARUŠKA

To jo, tady Jura na něho dřel už od rána
do večera a dostal pár krejcarů za měsíc
a to nemluvím o těch nebezpečných
podmínkách na dole.

ALOIS

Však nemusel být havířem, mohl študovat a
být třeba doktor.

MARUŠKA

Aha, a kdo by mu ty študia zaplatil, ten baron?

ALOIS

Alois pro sebe.

Ten těžko, ...však se znám.

JURA

Co jsi to říkal Lojzo?

ALOIS

Alois zamlouvá

Že uhlobaroni jsou držgrešle.

JURA

Jura mávne rukou.

Stejně bych študovat nemohl, musel jsem
živit rodinu.

ALOIS

Tak jsi se měl učit. když jsi byl ještě dítě.

MARUŠKA

Lojzo, Jura už živil rodinu jako děcko.
Chápeš?

ALOIS

To nechápu. A co dělal Váš otec? Asi chlastal?

MARUŠKA

Nášeho otce, dej mu Pánbů věčnou slávu,
zavalilo v dole a tak zemřel jako velice mladý
a tak Jura musel zastoupit jeho místo.

JURA

Jura přeruší smtnou konverzaci.

A my tu plkáme a ani hostu nenabídneme večeři.
Určitě máš Lojzo hlad?

ALOIS

Jako vlk.

MARUŠKA

Dobře, tak já vám dám něco lepšího, ať si
tady Lojza nemyslí, že si neumíme návštěvu
uctít.

*Alois si mne ruce a těší se na jídlo. Maruška ukrojí chléb,
jemně ho pomaže sádlem a dá ho Jurovi i Aloisovi.*

ALOIS

Alois se na ten chléb nevěřícně dívá.

To je něco lepšího? Vždyť je to chleba se sádlem.

MARUŠKA

Neohrnij nos, obyčejně máme chleba bez toho
sádla.

ALOIS

A trošku masíčka by se nenašlo?

MARUŠKA

Maso máme v neděli, a opravdu jenom
trošičku, ale to musí být řezník v dobré náladě
a prodat nám pár žeber za krejcar.

ALOIS

Když já jsem zvyklý na jiné dobrůtky.

MARUŠKA

Maruška je trošku naštvaná.

Tak když ti sádlo nevoní, tak nemusíš mít

nic.

Maruška sahá Aloisovi po chlebu a chce mu ho vzít. Alois se nedá a chléb nechce dát.

ALOIS

Ne ne, chlebiček a to sadýlko je voňavé, rád si ho sním.

JURA

Maruško, zapomněl jsem ti říct, že tady Lojza u nás na chvíli zůstane.

MARUŠKA

Myslíš do večera?

JURA

Jura se kroutí.

Váš Maruško, on tady zůstane trošku déle.

MARUŠKA

Do rána?

JURA

Ještě trošku déle.

MARUŠKA

A kde bude spát? Máme jenom dvě postele.

JURA

Na půdě je přece pokojíček a je tam kanape.

ALOIS

Alois zbechuceně.

Kanape? To ne, z toho bolí záda.

MARUŠKA

A postel na zámku bys nechtěl?

ALOIS

To by bylo nejlepší.

JURA

Jenomže tam by tě čapli zámeční vojáci a putoval bys přímo do žaláře, a na ocelové pryčně se také nespí nejlépe.

ALOIS

Já si myslím, že to kanape mně bude stačit.

MARUŠKA

Dobře, jsme domluveni a protože je už pozdě
půjdeme všichni na kutě.

JURA

Maruška má pravdu, ráno musíme brzo
vstávat.

ALOIS

Já snad ale nemusím?

MARUŠKA

Maruška rezolutně.

To tedy musíš.

ALOIS

A proč?

MARUŠKA

Ty si myslíš, že tady budeš jíst a spát zadarmo?

ALOIS

Alois pokorně.

Trošku jsem v to doufal.

MARUŠKA

Bez práce nejsou koláče. Dost na to, že na světě
musí chudý lid živit šlechtu.

ALOIS

No vždyť?

JURA

Počkej, ty jsi snad šlechtic?

ALOIS

Alois překotně.

To ne, já jsem z města, ...obyčejný člověk.

MARUŠKA

Tak ti nevím Juro, jestli takový měšťan
si přivykne na těžkou práci v dole?

JURA

Lojzo, ukaž ruce.

Alois ukáže obě dlaně.

JURA

Když se dívám na ty tvoje jemné ruce, ty jsi spíše úředničil, než pracoval rukama, ale neboj, my ti je zacvičíme. Za chvíli budeš mít v ruce stisk jako medvěd.

ALOIS

Zatím mám ještě hlad jako medvěd.

MARUŠKA

Bohužel tady u nás se nepřejídáme.

ALOIS

Ale vždyť jsem snědl jenom jeden krajíc?

MARUŠKA

S plným žaludkem se špatně spí. A musím něco nechat na svačinu Jinak byste byli v dole o hladu.

JURA

Tak dost řečí a jde se spát, cítím, že zítra bude těžký den.

MARUŠKA

Máš pravdu, pro Lojzu určitě.

Střih

9. EXT. NA NEBESÍCH – NOC

Pánbůh sedí na trůně a přichází k němu Lucifer.

PÁNBŮH

Zdravím tě Lucifere, co tě sem přivádí tak pozdě v noci?

LUCIFER

Přicházím proto, že je nejvhodnější doba toho barona odnést zase do pekla.

PÁNBŮH

To máš pravdu, v noci se nejlépe unášejí lidé, ale proč tak spěcháš?

LUCIFER

Panebože, uznej, ten uprchlík baron se těžko napraví, však jsi to viděl sám.

PÁNBŮH

Zatím to moc slibně nevypadá, ale zítra se to může změnit.

LUCIFER

Tak to asi těžko.

PÁNBŮH

Proč myslíš?

LUCIFER

Jakmile si baron čuchne k pořádné práci, sesype se jako domeček z písku.

PÁNBŮH

Možná. že to tak bude, ale třeba nás oba překvapí.

LUCIFER

To určitě, ten totiž podle mně nevstane ani do té práce a bude chrnět až do oběda.

PÁNBŮH

Pokud se tak stane, dovolím ti, aby si ho ráno odnesl do pekla.

LUCIFER

Lucifer si mne ruce.

Už se na to těším. Takový únos peklo ještě nezažilo.

Střih

10. INT. V DOMĚ JURY. – RÁNO

Do místnosti vstupuje Maruška, ještě trošku zívá a volá.

MARUŠKA

Chlapi, je ráno, vstáváme do rachoty.

Jura vběhne do pokoje a začne se protahovat.

JURA

Musím si trošku rozcvičit tělo, aby poznalo, že se zase bude makat a nedělalo drahoty.

MARUŠKA

A kde je Lojza?

JURA

Asi ještě spí.

MARUŠKA

Tak ho pěkně vzbud', musíte přece stihnout začátek šichty. Štajgr by jinak nadával.

Jura vyjde z pokoje a vleče poloospalého barona za ruku. Ten se ještě rozespalostí potácí.

JURA

Probud' se člověče, jdeme na šichtu.

ALOIS

Vždyť je ještě noc.

MARUŠKA

Jaká noc, slunce už vyšlo.

ALOIS

Zrovna se mně zdál takový krásný sen.

JURA

Sen je sen, ale skutečnost je zase ta, že musíme do dolu.

ALOIS

Alois s mne oči.

Ale já mám ještě zalepené oči.

JURA

Voda to spraví.

ALOIS

A kde máte lázeň?

MARUŠKA

Maruška posměšně.

Tak lázně se ti zachtělo? Tak ta je na dvorku za domem.

ALOIS

Alois vyhlédne z okna.

Ale já tam nic nevidím?

MARUŠKA

Ty nevidíš ten potok?

ALOIS

Potok ano.

JURA

Tak to je naše lázeň. Pěkně si do něho vlez a umyj se.

ALOIS

Brrr. Ta voda bude studená jako led.

MARUŠKA

Ta je na zalepené oči nejlepší.

ALOIS

A nemohla bys trošku vody ohřát?

MARUŠKA

U nás se ohřívá jenom čaj, dřevo je drahé.

JURA

A až v neděli nám Maruška ohřeje vodu do necek, že Maruško?

MARUŠKA

Jenže neděle je až za pět dní.

ALOIS

Alois je zklamáný.

Tak já jdu se trošku omejt.

Alois vychází z pokoje.

MARUŠKA

Maruška pochybovačně.

Juro, ty si opravdu myslíš, že to Lojza na tom dole vydrží?

JURA

Co já vím.

MARUŠKA

Nesmíš být na něho hned hrrr. Napřed ho pořádně zauč.

JURA

Holka, důl není škola. Tam není čas někoho zaučovat. Vyfasuje kilof a musí rubat.

ALOIS

Alois vchází do světnice.

Já ještě nejsem úplně připraven na tu práci, nemohli bychom jít až na odpolední směnu?

JURA

Co tě to napadlo, na odpolední směně přijde jiná parta havířů.

ALOIS

Třeba jsou marod.

JURA

To určitě. Zapamatuj si, havíři nemarodí, ti buď jsou zdraví nebo na marách.

Jura podává Aloisi kilof a sám si také jeden bere.

JURA

Tady máš ode mně dárek.

Baron si kilof prohlíží a začne ho používat jako hůlku.

ALOIS

Fajn se s tím chodí.

JURA

To je možné, ale hůře se s tím už pracuje.

ALOIS

Alois se diví.

S tím se na dole dělá? A jak?

JURA

To se za cvílí dozvíš a nebude se ti to líbit.

ALOIS

Alois potězkává nástroj.

Na práci se mně zdá trochu těžký. Nemáš nějaká menší?

JURA

Kdybys měl tintítko, tak si v dole ani neškrtněš.
Uhlí není bláto.

ALOIS

Alois potězkává kilof v ruce.

A to s tím nástrojem budeme rubat sloj celou
šichtu?

JURA

Neboj, celou šichtu ne, budeme mít i chvilku na
svačinu.

MARUŠKA

A tady ji máte.

Maruška podává uzlíček Jurovi.

Ten chlebiček je voňavý a natřela jsem ho
máslem.

JURA

Tak sbohem Maruško, večer se zase
setkáme.

ALOIS

Alois pochybovačně.

V mém případě si nejsem tak jistý.

Jura a baron odcházejí ze světnice.

MARUŠKA

Doufám, že to Lojza vydrží.

11. EXT. NA NEBESÍCH – NOC

Pánbůh se prochází nebesy a spěchá za ním Lucifer.

LUCIFER

Pěkný pekelný den Panebože.

PÁNBŮH

Také, také, poslouchej poslední dobou
mně navštěvuješ nějak často.

LUCIFER

Já jenom, jestli sleduješ toho barona,
jak si vede v dole?

PÁNBŮH

To víš, že ho sleduji a hodně se trápí.

LUCIFER

Je úplně vyřízený. Nikdy jsem si nemyslel,
že ta práce v tom dole je tak těžká. To je
snad horší, než pykat být v pekle?

PÁNBŮH

Také mně to napadlo.

LUCIFER

Tak počkat, chceš snad naznačit, že jestli
tu práci v pekle vydrží, tak zpátky do pekla
už nepůjde?

PÁNBŮH

Já nic nenaznačuji, a stejně, vypadá, že ta
práce je nad jeho síly.

LUCIFER

To je možné, ale je umanutej potvora baronská,
tříkrát už vyčerpáním omdlel, ale když ho ten havíř
Jura vzkřísil, zase bušil tím kilofem do uhelné sloje.

PÁNBŮH

Jenže konec šichty je ještě daleko a vypadá, že
za chvíli vypustí duši.

LUCIFER

No a pak se zase objeví u Nebeské brány, ty ho proškolíš u posledního soudu, proč neměl na Zemi hřešit a já si ho zase odvedu do pekla, ale tentokrát si ho dobře pohlídám.

Střih

12. INT. V DOMĚ JURY – VEČER

Maruška sedí u stolu a do světnice vejde Jura, který podpírá Aloise. Maruška je vyděšená a běží Jurovi pooci držet Aloise.

MARUŠKA

Co se stalo, měl těžký úraz.

JURA

To ne, jenom totální vyčerpání.

MARUŠKA

Ale vypadá, že se chce pomalu odporoučet na druhý břeh.

JURA

To se klidně může stát, to víš, první šichta na dole.

MARUŠKA

Měla bych mu dát aspoň trochu chleba se sádlem, aby posílil.

ALOIS

Alois nesrozumitelně mluví.

Uauau.

MARUŠKA

Nevíš, co chce říct.

JURA

Asi ti chtěl říct, že je tak vysílený, že nemůže ani kousat. Chtělo by to spíše do něho vlít něco tekutého.

MARUŠKA

Bohužel, polévku jsem nevařila.

JURA

Víš, co, drž ho na chvíli a já zkusím do něho vlít aspoň trošku slivovice, to ho vzpamatuje.

Maruška drží Aloise a Jura jde do skříně, kde vytáhne flašku slivovice. Tu přiloží ke rtům Aloise a ten si lokne. Alois se otřepe.

ALOIS

Fuj, to je dobrota, eště.

JURA

Tak ještě trošku, aby ses pořádně probral.

Aloise si loká, a snaží se více upít. Jura ale mu flašku odtrhne od úst.

ALOIS

Alois žadoní.

Ještě trošku.

JURA

To už stačilo, tu láhev mám na celý rok.

ALOIS

Ale já jsem se vzpamatoval jenom zatím jenom napůl.

JURA

Jo a vypiješ celou flašku a zase budeš zase v limbu. Už máš dost.

MARUŠKA

Lojzo, tak jak bylo na dole?

ALOIS

Všechno mně bolí a nejvíc ty ruce.

Alois se podívá na ruce.

ALOIS

Nevíš, co jsou to za krvavé bumbolce? Není to nějaká životu nebezpečné?

JURA

To jsou obyčejné mozoly. Kdyby se na to umíralo, tak jsou všichni havíři už pod drnem.

MARUŠKA

Vypadáš hodně zbědovaně, nevím, jestli bys měl zítra zase jít do takové rachoty.

ALOIS

Půjdu na šichtu, nevzdám to. Co by si o mně ostatní řekli?

MARUŠKA

Až bude po tobě, tak už ti to bude stejně jedno.

ALOIS

Víte co, tak já se jdu prospat a věřím, že zítra budu do mdlob padat už daleko méně.

JURA

Má recht, já mu pomůžu na kanape, on si pořádně schrupne a bude mu daleko lépe.

Jura podpírá Aloise a jdou pomalu ze světnice.

MARUŠKA

Maruška pochybovačně.

To pochybuji, aby se dal dohromady, to by snad potřeboval celý měsíc.

Jura přijde zpátky do světnice.

JURA

Sotva lehnul, tak usnul.

MARUŠKA

Ani se neptám, jak se Lojzovi na šichtě dařilo.

JURA

No jo, několikrát jsem ho křísil.

MARUŠKA

On vysílením padal do bezvědomí?

JURA

Padal, ale když jsem ho vzpamatoval,

opět vzal kilof a rubal uhlí.

MARUŠKA

A narubal něco?

JURA

Právě, že ne, má slabé ruce a ta uhelná sloj je tvrdá jak kámen.

MARUŠKA

Asi si moc nevydělal?

JURA

Jeden krejcar, a to mu dal štajgr jenom z lítosti, prý aby neumřel hladu.

MARUŠKA

Maruška pochybuje.

Zítra to asi lepší nebude.

JURA

Tady snad pomůže jenom Pánbůh.

Střih

13. EXT. NA NEBESÍCH – NOC

Na nebesích se dívá Lucifer a Pánbůh dolů.

LUCIFER

Já si myslím, že je to jasné.

PÁNBŮH

Co by mělo být jasné?

LUCIFER

Zítra se už baron v dole neobjeví.

PÁNBŮH

Proč jsi si tak jistý?

LUCIFER

Tak se na toho hříšníka podívej. Je úplně vysílený, všechno má namožené a na ruku mozoly jako koláče.

PÁNBŮH
No a? Třeba se stane zázrak.

LUCIFER
Lucifer podezřívavě.
Panebože, zázraky umíš jenom ty. Doufám
že mu nechceš Helfnout?

PÁNBŮH
Pánbůh překotně.
Kdepak, to by mně ani nenapadlo.

LUCIFER
Lucifer podezřeje
Jenom aby. Se mně zdá, že tomu baronovi
trošku fandíš.

PÁNBŮH
Vůbec ne, ale líbí se mně, že se snaží vytrvat,
ačkoliv jeho fyzické tělo na tu dřinu není vůbec
přivyklé.

LUCIFER
Líbí, nelíbí, jednou to je hříšník, a jako takový
musí být potrestán.

PÁNBŮH
To je přece jasné.

LUCIFER
Tak doufám, že až to zítra vzdá, nařídíš mně,
abych ho odnesl zpátky do pekla.

Lucifer trošku podrážděně odchází. Pánbůh si pro sebe povídá.

PÁNBŮH
Já si myslím, že to ale nevzdá. ...Teda, když mu
kapánek pomohu.

Střih

14. INT. V DOMĚ JURY – RÁNO

Do světnice vchází Maruška.

MARUŠKA

Maruška volá.

Kluci vstávat, je čas jít na šichtu.

Do světnice vchází Jura. Opět se protahuje.

JURA

Pozdrav Pánbůh Maruško.

MARUŠKA

A kde je Lojza?

JURA

On tu není. Byl jsem nahoře v pokoji,
ale kanape je prázdné.

MARUŠKA

To jsem si mohla myslet, počkal, až
usneme a zmizel.

JURA

To se mně nezdá, dal bych ruku do ohně,
že dnes půjde zase na šichtu.

MARUŠKA

Tak ještě, že jsi tu ruku do ohně nedal.

Do světnice vstupuje Alois. Je úplně fit, píská si s úsměvem.

ALOIS

Pozdrav Pánbůh, pěkně jsem se vyspal,
tak co, jdeme na šichtu?

Maruška i Jura se na něho nevěřícně dívají.

MARUŠKA

Kde jsi byl?

ALOIS

Kde bych byl, osvěžil jsem se v potoce.
Má výbornou chladnou vodu.

JURA

Ten potok má spíše živou vodu.

ALOIS

To nevím, ale osvěžila mně.

MARUŠKA

A ty chceš jít opravdu dnes opět do dolu?

ALOIS

Proč ne, cítím se skvěle.

Alois popadne kilof a mávne s
ním vzduchem.

Dnes to vidím na rekord v rubání uhlí.

JURA

Dobře, jak myslíš. Maruško, dej nám svačinu
a my jdeme.

ALOIS

Mně svačinu dávat nemusíš, včera jsem ji neměl
sílu pokousat, a dnes na ni nebude čas, musím
nadehnat, co jsem včera nedodělal.

MARUŠKA

Raději si ji vem, bez jídla by se ti mohlo na dole
udělat vysílením zase nevolno.

ALOIS

Kdepak, cítím, že mně svaly dnes podrží a budu
máchat kilofem jako zbojník s valaškou.

JURA

Když nechce, tak mu ji nedávaj, já si ale vezmu,
protože bez jídla přece nemohou být žádné výkony.

Maruška dává Jurovi svačinu, ten ji políbí na čelo a oba muži vycházejí
ze světnice. Maruška se za nimi dívá.

MARUŠKA

To jsem z toho blázen, včera na umření a dnes by
byl schopný vyrubat celý důl.

Střih

15. EXT. V NEBI – DOPOLEDNE

Pánbůh sedí na trůně a k němu spěšně přichází Lucifer.

LUCIFER

Lucifer vyděšeně.

Viděl jsi to Panebože?

PÁNBŮH

Pánbůh rozlobeně.

Ty neumíš pozdravit Lucifere.

LUCIFER

Promiň, ale to mně vyvedlo z míry.

PÁNBŮH

A copak se stalo?

LUCIFER

No přece baron Alois.

PÁNBŮH

Pánbůh se tváří nepřítomně.

Co je s ním.

LUCIFER

Viděl jsi, jak máchá teď na šichtě s tím náradím?

PÁNBŮH

Neměl jsem čas se mu dnes věnovat.

LUCIFER

Tak se koukni.

Pánbůh a Lucifer se dívají směrem dolů.

PÁNBŮH

Celkem mu to jde.

LUCIFER

Lucifer našťvaně.

Celkem? Vždyť on razí tu štolu rychleji než krtek.

PÁNBŮH

Asi pochytil v dole ten správný gryf.

LUCIFER

To přece není normální, vždyť byl včera několikrát umíral.

PÁNBŮH

Asi chytil druhý dech.

LUCIFER

Jenže já tomu nevěřím.

PÁNBŮH

A co jiného by to mohlo být?

Lucifer ukazováčkem hrozí Pánubohu.

LUCIFER

Panebože, přiznej se, ty jsi švindloval?

PÁNBŮH

A v čem?

LUCIFER

Že ty jsi tomu baronovi nadělil fyzickou sílu?

PÁNBŮH

No dobře, tak jsem mu ji trošku nadělil.

LUCIFER

Trošku? Tak se na něho podívej. Medvěd by mu mohl závidět.

PÁNBŮH

No tak jsem to krapánek přehnal.

LUCIFER

To ale není fér.

PÁNBŮH

A proč ne, včera říkal, že na tu šichtu půjde a taky šel.

LUCIFER

Jenže správně měl být úplně vyřízený.

PÁNBŮH

Lucifere pochop to, já tu nejsem od toho, abych trestal, ale pomáhal, a když vidím, že baron má snahu se napravit, tak pomohu.

LUCIFER

A nenapravuje se trochu pozdě?

PÁNBŮH

To je možné, ale já mu tu šanci dám.

LUCIFER

A já ti říkám, že hříšník patří do pekla.

PÁNBŮH

Musím tě poopravit, byl to hříšník, ale má snahu se napravit a my si počkáme, jak to všechno dopadne.

LUCIFER

Lucifer uraženě.

Nakonec, mně to může být jedno, Ty jsi tady šéf, tak pro mě za mě, ať si tam na Zemi dělá i kotrmelce.

PÁNBŮH

Jsem rád, že jsme se domluvili.

Střih

16. INT. V DOMĚ JURY – VEČER

Maruška sedí opět u stolu a přichází Jura.

JURA

Pozdrav Pánbůh Maruško.

MARUŠKA

Maruška se dívá za Juru.

A kde je Lojza?

JURA

Ten nepřijde.

MARUŠKA

Maruška se zhrozí.

Je v nemocnici?

JURA

Ale ne.

MARUŠKA

Ježíši, snad ne v márnici.

JURA

To určitě ne, tam, kde je, je spíše živo.

MARUŠKA

Tak mně nenapínej.

JURA

Je v hospodě.

MARUŠKA

A čím bude platit? A neříkej, že mu hospodský naleje zadarmo.

JURA

Dneska si vydělal.

MARUŠKA

Myslíš ten krejcar jako včera? To tam v té hospodě dlouho nezůstane.

JURA

Kdepak, dneska máchal s tím kilofem, jako by chtěl udělat za den tunel mezi Prahou a Kutnou Horou.

MARUŠKA

A kolik si vydělal?

JURA

Rovných dvacet krejcarů.

MARUŠKA

Božítku, to je peněz. A to utratí všechno v hospodě?

JURA

Sám ne, pozval kamarády na pivo.

MARUŠKA

Vždyť žádné neměl?

JURA

A teď už má.

MARUŠKA

A co ty, jak ty sis vedl dneska?

JURA

Když jsem viděl, jak to ten ojza na dole válí,
nemohl jsem se soustředit na práci a kilof
mně vypadával z ruky.

MARUŠKA

Tak to dnes asi nebude žádná sláva.

Jura položí na stůl pět krejcarů.

JURA

Bohužel, dnes jenom pět krejcarů.

MARUŠKA

Není to nic moc, ale i tak děkujeme Pánubohu,
že jsi zdravý a i ty penízky se nám hodí.

JURA

Nesu ale i mutnou zprávu.

MARUŠKA

Byl nějaký zával na dole.

JURA

Na dole ne, ale baronovi Rudolfovi se
zřejmě zavalil mozek.

MARUŠKA

Od něho nemůžeme očekávat nic
dobrého.

JURA

No právě, usmyslel si, že propustí nejstarší
havíře.

MARUŠKA

A proč proboha, vždyť na něho celý život
dřeli.

JURA

Prý už je nepotřebuje, protože nepodávají

dobré výkony.

MARUŠKA

To je ale lump. Musíme vyvolat stávku.

JURA

Prosím tě, jak to dopadlo minule, když nám snížil plat? Mně se snažili zbavit, že mně poslali do opuštěných štol, abych se tam ztratil a ostatní havíři pak už raději mlčeli.

MARUŠKA

Tak co budeme dělat?

JURA

S havíři jsme se domluvili, že uděláme pro ty, co propustí sbírku, ať mají aspoň na chleba.

MARUŠKA

Tak já odložím dva krejcary.

JURA

To budeš hodná.

Do místnosti vchází v dobré náladě baron Alois.

ALOIS

Pozdrav Pánbůh. Vidím, že máte nějakou ponurou náladu.

JURA

To máme.

ALOIS

Kdyby si šel se mnou a mými novými kamarády do hospody, určitě by se ti zlepšila.

JURA

To těžko.

MARUŠKA

..

Lojzo, měl bys více šetřit a neutrácet v hospodě, kdo ví co bude zítra.

ALOIS

Co by bylo, uhelnou sloj na dole nasekám
na nudličky.

JURA

Tobě je hej, máš síly dost, ale dnes propustil
náš uhlobaron staré havíře, a ti nebudou
mít ani na chleba.

ALOIS

Alois se rozhněvá.

Ten Rudolf je darebák.

JURA

To myslíš koho?

ALOIS

No přece barona.

JURA

Ty znáš jeho jméno?

ALOIS

Alois zamlouvá.

Osobně ne, ale to jméno jsem asi
zaslechl v hospodě.

MARUŠKA

Havíři se skládají na sbírku pro ty propuštěné,
dáš do sbírky nějaký krejcar?

ALOIS

**Alois vytáhne sedm krejcarů a položí
je na stůl.**

To víte, že dám.

MARUŠKA

Lojzo, to jsem nečekala.

ALOIS

Já vím, že je to málo, ale bohužel víc nemám.
Ostatní krejcarů zůstaly v hospodě.

MARUŠKA

Tak jsem to nemyslela, vůbec by mně nenapadlo,

že budeš tak štědrý.

ALOIS

Maruško, sedm krejcarů, to nikoho nespasí.
Potřebovali bychom stokrát více.

JURA

To jo, ale každý krejcar dobrý.

ALOIS

Alois viditelně obživne.

Víte co, teď mně něco napadlo.

MARUŠKA

Co tě napadlo?

ALOIS

To teď nemohu říct, ale musím se jít projít ven.

JURA

Je ti špatně z piva a musíš na čerstvý vzduch co?

ALOIS

Špatně mně je akorát z Rudolfa, ale musím něco
zařídít.

**Alois spěšně vykročí ze světnice. Maruška a Jura se na něho
překvapeně dívají, jak odchází.**

MARUŠKA

Asi mu přeskočilo.

JURA

To nevím, ale zjistím to.

MARUŠKA

A jak?

JURA

Budu ho sledovat.

MARUŠKA

A není to hloupé?

JURA

Vzhledem k tomu, z jaké bryndy jsem ho

vytáhle není.

Jura také odchází ze světnice. Maruška za ním volá.

MARUŠKA
Z čeho jsi ho vytáhl?

JURA
To ti povím později.

Střih

17. EXT. V NEBI – NOC

Na nebesích je postel a přichází k ní Pánbůh. Lehá si do ní a spěšně k němu přichází Lucifer.

LUCIFER
Panebože, mohl bych na chvíli s tebou mluvit.

PÁNBŮH
Pánbůh je překvapen.
Co děláš v nebi tak pozdě večer?

LUCIFER
Promiň, ale vrtá mně to hlavou.

Pánbůh se posadí na postel.

PÁNBŮH
Tak co ti v té hlavě zase haraší?

LUCIFER
Řekni mně, kde jde baron Alois ta pozdě v noci?

PÁNBŮH
Kde asi? Jde domů.

LUCIFER
Kde domů?

PÁNBŮH
Přece na zámek.

LUCIFER

A on se nebojí, že tam na něho číháme,
abychom ho odnesli zpátky do pekla?

PÁNBŮH

Vypadá to, že soucit přemohl strach.

LUCIFER

Ke komu?

PÁNBŮH

Budeš se asi divit, ale k těm starým havířům,
co dnes dostali vyhazov z práce a jde na zámek,
aby jim finančně pomohl.

LUCIFER

Tak on jde krást?.

PÁNBŮH

Važ slova Lucifere, jde si pro peníze.

LUCIFER

A co jsem říkal?

PÁNBŮH

Ale on si jde pro své peníze, chápeš. Tam mu přece
všecko náleží.

LUCIFER

Úplně všechno?

PÁNBŮH

Téměř všechno, lidé na zámku mu nepatří, ti
patří mně.

LUCIFER

Ale ti hříšní zase mně, že jo?

PÁNBŮH

Tak jo, kromě barona Aloise.

LUCIFER

To jsem si mohl myslet, že si na svého
chráněnce nedáš sáhnout.

PÁNBŮH

Nedám, ale víš proč?

LUCIFER

To tedy nevím?

PÁNBŮH

Protože mně přesvědčil, že to není s tou jeho černou duší tak špatné a může se polepšit. Tak proč mu nedát druhou šanci?

Střih

18. INT. V ZÁMECKÉM POKOJI – NOC

Do zámeckého pokoje se vkrádá baron Alois a rozhlíží se kolem.

ALOIS

Alois se pomalu plíží pokojem a hledá v zásuvce schovaný klíč.

Doufám, že můj klíč od trezoru nikdo neobjevil, teď se mně to hodí.

Nečekaně do pokoje vchází služebná Božka. Hodně se lekne.

BOŽKA

Proboha pane barone, Vy jste duch?

ALOIS

Kdepak, procházet zdí neumím, a z toho vyplývá co Božka?

BOŽKA

Vůbec netuším.

Vyplývá z toho, že jsem pořád člověk, akorát jsem si nechal klíč od zadního vchodu, tak jsem si otevřel.

BOŽKA

Ale to není možné?

ALOIS

Je to možné, tak si na mně sáhněte, že jsem z masa a kostí.

BOŽKA

Božka sahá na Aloise.

Fakt, a ty svaly, ty máte pořádné.

ALOIS

Trošku mně ztuhly.

BOŽKA

Ale, jak je to možné, Vy jste přece umřel?

ALOIS

Umřel a dostal i do pekla.

BOŽKA

To jsem si mohla myslet, že Vás v nebi nenechají.

ALOIS

Nenechali si mně tam, tam bohužel žádná protekce není.

BOŽKA

Ale proč si Vás nenechali v pekle?

ALOIS

Utekl jsem jim.

BOŽKA

A to jde?

ALOIS

Asi jsem jediný člověk, kterému se to podařilo.

BOŽKA

A převezmete zase své panství?

ALOIS

To nemohu, čerti by mně tu našli.

BOŽKA

Tak proč jste tu přišel?

ALOIS

Přišel jsem pro peníze.

BOŽKA

Chcete zase žít rozmařilým životem, co?

ALOIS

Ani nápad, kdybyste věděla, co teď dělám.

BOŽKA

Vy pracujete?

ALOIS

Rubu v dole uhlí.

BOŽKA

Maruška nevěřicně.

Tak to bych chtěla vidět.

ALOIS

Můžete se zeptat havíře Jury, u něho bydlím v
hornické kolonii a s ním chodím na šichtu.

BOŽKA

A už toho máte plné zuby, chcete vzít peníze
a raději si užívat pohodlného života co?

ALOIS

To nemám pro sebe, ale úplně pro někoho
jiného. Tak já jdu a nikomu ani muk, že jsem tu byl.

Baron Alois bere ze trezoru dukáty a odchází pryč.

BOŽKA

Božka pro sebe.

Stejně Vám nevěřím, někde v městě se ukryjete
a budete si užívat, však dukátky máte.

Najednou se s puškou objeví baron Rudolf.

RUDOLF

Božka, co to bylo za šramot?

BOŽKA

Pane barone, představte si, objevil se tu Váš
bratr Alois.

RUDOLF

Blouzníte, ten je přece po smrti.

BOŽKA

Říkal, že byl v pekle, ale utekl jim.

RUDOLF

To jsou ale pohádky.

Rudolf uvidí otevřený trezor a přijde k němu.

RUDOLF

Božka, jak to, že je trezor otevřený? A kde jsou peníze?

BOŽKA

Pan Alois si je odnesl.

RUDOLF

Božka, nemluvte nesmysly a přiznejte se.

BOŽKA

Říkám čistou pravdu barone.

RUDOLF

Tak Vy neřeknete, kde jsou?

BOŽKA

Vždyť to pořád opakuji, má je pan Alois.

Rudolf je naštvaný.

RUDOLF

To si říkejte babičce na lavičce. Stráž!

Do pokoje vejde vojenská stráž.

VOJÁK

Přišel jsem na Váš rozkaz barone.

RUDOLF

Zavřete Božku do zámeckého vězení.

VOJÁK

Rozkaz pane barone.

Voják odvádí Božku z pokoje.

Střih

19. INT. V DOMĚ JURY – VEČER

Maruška sedí u stolu a přichází Jura.

MARUŠKA

No to je dost, že jdeš, zjistil jsi něco?

JURA

Jura si sedá ke stolu.

Tušil jsem to.

MARUŠKA

Maruška nechápavě.

Co jsi tušil?

JURA

Musím se ti s něčím svěřit.

MARUŠKA

Maruška je netrpělivá.

Tak dělej a nenapínej mě jako šňůru na prádlo.

JURA

Ještě jsem ti neřekl, kde jsem vlastně potkal Lojzu.

MARUŠKA

To jsi se ještě nepochlubil.

JURA

Potkal jsem ho v pekle.

MARUŠKA

Maruška šahá Jurovi na čelo.

Co to blábolíš, ty máš určité horkost.

JURA

Nic nemám a mluvím pravdu.

MARUŠKA

Tebe odnesli do pekla čerti?

JURA

Nikdo mně do pekla neodnes. Já jsem se do

pekla proboural.

MARUŠKA

Tak to ti neuvěřím.

JURA

Já vím že to vypadá jako fantasmagorie, ale když jsem byl v dole, tak jsem kilofem udeřil do sloje v chodbě a už jsem tam byl.

MARUŠKA

No a co jsi dělal dál?

JURA

Co asi, chtěl jsem rychle zmizet, ale byl tam Lojza.

MARUŠKA

A co tam dělal?

JURA

Vařil se v kotli.

MARUŠKA

Maruška zděšeně.

V pekle se vaří v kotli hříšníci. Víš to?

JURA

Vím, ale mně ho bylo strašně líto, tak jsem ho vzal sebou.

MARUŠKA

Hříšníka?

JURA

Já vím, neměl jsem, ale on v tom kotli vypadal, jak uvařená nudle.

MARUŠKA

Tak já ti něco povím, ten Lojza musí být pěkný lump. To jsi neměl.

JURA

Už se stalo.

MARUŠKA

Ale když je takový lump, jak to, že nám dal peníze pro staré havíře?

JURA

A možná ještě nějaké přinese.

MARUŠKA

To těžko, vždyť už nic neměl.

JURA

Jenže já ho sledoval a on šel přímo na zámek, takže se domnívám, že tam loupil.

MARUŠKA

A možná i vraždil.

JURA

Tak to snad ne.

MARUŠKA

Co ty víš, kdyby ho viděli a chtěli zajmout. Lumpové jsou nevyzpytatelní

JURA

Nemel nesmysly. Tak špatný přece nemůže být.

MARUŠKA

No a chytli ho?

JURA

Nechytli, za nějakou dobu vyšel ze zámku a v ruce nesl nějakou krabičku.

MARUŠKA

Co v ní mohlo být?

JURA

Špinavé prádlo na praní asi těžko, určitě tam byly drahokamy, šperky, peníze.

MARUŠKA

Tak toho asi už neuvidíme.

JURA

Proč si to myslíš?

MARUŠKA

Proč asi. Mysli, ukradl cennosti a rychle uprchl, tady v tomto kraji se už moc zdržovat nebude.

Do dveří vchází baron Alois.

ALOIS

Tak jsem tady lidičky a nesu Vám pár dukátků navíc.

Alois vysype na stůl dukáty.

MARUŠKA

Tolik peněz jsem pohromadě v životě neviděla.

JURA

Jura přísně.

Odkud to máš?

ALOIS

A není to jedno, hlavně, že to pomůže havířům.

JURA

Kradené nebereme.

ALOIS

Ale ony nejsou kradené.

JURA

Nelži, ty peníze jsi ukradl na zámku sledoval jsem tě.

ALOIS

Máš pravdu, peníze jsou ze zámku, ale nejsou kradené.

JURA

Jak nemohou být kradené, když jsou ze zámku?

ALOIS

Věř mi, tyhle peníze patří havířům, o tom něco vím.

JURA

To je nesmysl.

ALOIS

Pochop Juro, baron havíře okrádá, tak jsou to vlastně

jejich peníze.

MARUŠKA

Juro, nechci ti do toho mluvit, ale mně to smysl dává.
Akorát si myslím, že by je měl baron vydat sám.

ALOIS

Neblázni Maruško, baron je dobrovolně havířům
nikdy nedá.

JURA

Takže si je ukradl, akorát doplatí na to nevinná
holka.

ALOIS

Jaká holka?

JURA

Já jenom, když si ze zámku odešel, byl tam velký
rachot a pak jsem viděl, jak voják vede služku do
vězení.

Alois se zarazí.

ALOIS

Sakra, oni to chtějí hodit na Božku.

MARUŠKA

Jakou Božku?

ALOIS

No přece tu služebnou.

JURA

Ty jsi byl s ní spolčený?

ALOIS

Ale ne, ta se tam jenom připletla. Musím
zpátky na zámek.

MARUŠKA

Nechat se zavřít?

ALOIS

To nevím, jak to dopadne, ale za mně přece
nebude pykat úplně nevinný člověk.

Alois spěšně odchází ze světnice.

JURA

Jura se podívá na Marušku.

Chápeš to?

MARUŠKA

Podle mně jde vysvobodit služebnou.

JURA

Tak to nevím, jestli se mu to podaří.

Střih

20. EXT. NA NEBI – NOC

Pánbůh se dívá spolu s Luciferem směrem dolů.

PÁNBŮH

Tak jsi to viděl Lucifere, baron se nám polepšil.

LUCIFER

A v čem?

PÁNBŮH

Jsi slepý? Dal peníze na havíře.

LUCIFER

Lucifer nesouhlasí.

Trošku tě opravím, ukradené peníze dal havířům.

PÁNBŮH

Ty meleš pořád to samé. Vždyť jsem ti říkal, že ty peníze byly jeho.

LUCIFER

No dobře, vypadá to, že nechceš, aby tvůj chránělec opět skončil v pekle.

PÁNBŮH

Musíš si najít jiného hříšníka, na zámku je jich dost.

LUCIFER

A kdo například?

PÁNBŮH

Třeba Evelína a Rudolf.

LUCIFER

Máš pravdu, Také odírají chudý lid jako baron Alois.

PÁNBŮH

Tak moment, Alois s tím skončil.

LUCIFER

Já vím , nemusíš mně to pořád připomínat.

PÁNBŮH

Podívej se Lucifere, jestli ti dva hříšníci udělají ještě jeden pořádný hřích, vezmi si je do pekla, a ani se nebudu obtěžovat je soudit u posledního soudu. Tam je to přece jasné.

LUCIFER

Lucifer si mne ruce.

To mně vyhovuje, dva za jednoho, to ujde.

PÁNBŮH

Pánbůh připomíná a hrozí ukazováčkem.

Ale říkám ti, musí udělat ještě jeden velký hřích.

LUCIFER

Však já jim už na něco přijdu, aby zhřešili.

PÁNBŮH

To jsem si celkem jist, na co by jinak čerti chodili po Zemi pokoušet hříšníky.

Střih

21. INT. V ZÁMECKÉM POKOJI - RÁNO

Rudolf sedí v křesle u trezoru a v ruce drží zbraň.

RUDOLF

Rudolf si hovoří pro sebe.

Tady mně už neukrade nikdo ani krejcar, pěkně si to tady pohlídám.

Otvírají se dveře a do dveří vchází ospalá Evelína.

EVELÍNA

Rudolfe, co tu děláš tak brzo ráno?

RUDOLF

Hlídám to tady.

EVELÍNA

Evelína se zhrozí.

Nám někdo chtěl něco ukrást?

RUDOLF

Však se podívej do trezoru.

Evelína s podívá na otevřený trezor.

EVELÍNA

Kde sou peníze?

RUDOLF

Zmizely.

EVELÍNA

Který lump.

RUDOLF

Vypadá to, že to nebyl lump, ale ženská. Načapal jsem tu Božku.

EVELÍNA

Ta potvora, a kde jsou peníze?

RUDOLF

To právě nevím, u ní jsem ji nemašel.

EVELÍNA

Kdo ví, kde je schovala?

RUDOLF

Právě proto jsem ji zavřel do zámeckého vězení.

EVELÍNA

Dobře jsi udělal, však ona kápne božskou.

RUDOLF

Už kápala, ale je to neuvěřitelné.

EVELÍNA

Tvrdila, že tu byl v noci Alois.

EVELÍNA

Jaký Alois?

RUDOLF

Přece můj bratr.

EVELÍNA

Nebudeš přece věřit na báčorky, ten je dávno po smrti.

RUDOLF

To vím také, ale vrtá mně to hlavou.

EVELÍNA

Co ti vrtá hlavou?

RUDOLF

Jak se Božka dostala do trezoru, když nebyl násilně otevřený a ona nemá klíče?

EVELÍNA

Tak je asi má, beztak je ukradla Aloisovi.

RUDOLF

Tak proč čekal s tou krádeží peněz tak dlouho?

EVELÍNA

Vy chlapi se v ženských nevyznáte.

RUDOLF

A ty snad víš, proč tak dlouho čekala?

EVELÍNA

Kdo To má vědět.

RUDOLF

Tak vidíš,..ona totiž říkala, že Alois utekl z pekla.

EVELÍNA

A proč zrovna z pekla?

RUDOLF

Odíral přece havíře.

EVELÍNA

No a? My je také odíráme a nikdo po nás nejede.

RUDOLF

Dnes nikdo, ale zítra, kdo ví. Ale s tím Aloisem musíme něco udělat.

EVELÍNA

Ty myslíš, že by zítra třeba mohl přijít a vzít si zase něco jiného?

RUDOLF

No právě, všechno je jeho, a když si to vezme, nic s tím neuděláme.

EVELÍNA

Evelína rezolutně.

Ale uděláme.

RUDOLF

A co?

EVELÍNA

Jakmile se tu objeví, my ho zajmeme a předáme čertům. Říkal jsi přece, že od nich utekl, tak ho určitě hledají.

RUDOLF

Já nevím, spolky s peklem mohou být nebezpečné.

EVELÍNA

A v čem?

RUDOLF

Třeba nás odnesou do pekla.

EVELÍNA

Neblázni Rudolfe, hledají Aloise nebo nás?

RUDOLF

Aloise.

EVELÍNA

No vidíš, akorát jim usnadníme práci.

RUDOLF

Tak jaký máš plán.

EVELÍNA

Alois se tu zase určitě objeví. Ty ho zajmeš, máš přece zbraň, pak ho svážeme a zavoláme čerty. Ať si ho odnesou.

RUDOLF

Rudolf si mne ruce.

A možná, že z toho i něco kápne, když bratra chytíme a předáme peklu.

Do místnosti vstupuje baron Alois.

ALOIS

Pozdrav Pánbůh rodino, přišel jsem Vás navštívit, abych Vám řekl, že Božka je nevinná, ty peníze jsem vzal já, tak ji pusťte na svobodu.

EVELÍNA

Aloisi, je krajně neslušné se v noci vkrádat do zámku a brát peníze z trezoru.

ALOIS

Promiň Evelíno, ale do svého zámku si mohu přijít kdy chci.

RUDOLF

A co ty peníze, co jsi vzal?

ALOIS

A jsou snad tvoje?

RUDOLF

Jsou, protože ty jsi umřel.

ALOIS

Mohu tady na moji hříšnou duši prohlásit, že nejsem ještě mrtvý a nevznáším se tu jako duch nad zemí.

EVELÍNA

To sice nejsi, ale můžeme to zase zařídit.

ALOIS

Moment, jak zase?

EVELÍNA

A ty si myslíš, že jsi zemřel, protože tě chytil šlak?

ALOIS

A co jiného?

RUDOLF

Jed jsme ti do vína nasypali, abychom se tě zbavili.

ALOIS

Že mně to nenapadlo. Ale proč jste to udělali?

JURA

Protože jsi lakomec a nechtěl jsi nám nic dát.

EVELÍNA

Ale teď se tě zbavíme jednodušším způsobem. Rudolfe, zaveď tady bratříčka do vedlejšího pokoje, kde ho svážeme a počkáme na čerta.

Rudolf namíří zbraň na Aloise.

RUDOLF

Tak jdeme bratříčku.

Alois odchází z pokoje, Rudolf ho následuje se zbraní v ruce.

ALOIS

Však se v pekle setkáme.

EVELÍNA

To je možné, ale ty tam půjdeš první.

Alois vychází z pokoje následován Rudolfem.

EVELÍNA

Evelína si mne ruce a povídá si.

Tak a teď už jenom přivolat čerta.

Rudolf přichází do pokoje a spolu s Evelínou si sedají ke stolu.

RUDOLF

Pořádně jsem ho svázel, až se mu ten provaz
zařezal do kůže.

EVELÍNA

Dobře jsi udělal, nesmí nám utéct. Nevíš, jak se
přivolávají mocnosti pekelné?

RUDOLF

Možná, že to chce znát nějaké tajné zaklínadlo.

Do pokoje vchází Lucifer.

LUCIFER

Přeji pekelný poledne, volali jste mně?

EVELÍNA

Evelína se oboří.

Co tu chcete člověče?

LUCIFER

Pardon, Vy si mně s někým určitě pletete, já
totiž nejsem člověk. Já jsem přišel z pekla.

JURA

Tak to jste přišel jako na zavanou.

LUCIFER

Jak je mým zvykem.

EVELÍNA

Poslouchejte čerte, nepostrádáte tam v pekle
někoho?

LUCIFER

Jestli myslíte nějakého čerta, tak ne, ty mám
všechny pěkně spočítané.

EVELÍNA

Já myslím hříšníka.

LUCIFER

Jo tak, Vám jde o barona Aloise, který odešel z
pekla?

RUDOLF

Přesně tak.

LUCIFER

Lucifer ukazuje nahoru prstem.

Tak ten se pohybuje na Zemi, protože to dovolil sám nejvyšší.

RUDOLF

Rudolf kroutí hlavou.

To je ale nepříjemné. A nešlo by to ho vzít zase zpátky.

LUCIFER

To myslíte odnést ho do pekla za zády Pánaboha.

RUDOLF

Pánbůh nemusí všechno vědět, zůstane to mezi námi.

EVELÍNA

Na Zemi se lidé snaží takové věci dělat běžně.

LUCIFER

To máte pravdu, ale co za to? Lidé na Zemi také uplácejí zcela běžně.

RUDOLF

Tak třeba sto dukátů?

LUCIFER

Lucifer se směje.

Peníze? Nač jsou peklu peníze?

EVELÍNA

Tak co byste si přál?

LUCIFER

Co tak slíbit, že vaše duše skončí v pekle.

RUDOLF

Jura se ohradí.

No to v žádném případě.

EVELÍNA

Přece nepůjdeme do pekla, když jsme tak ukrutně bohatí.

LUCIFER

To máte pravdu, komu by se z boháčů chtělo do pekla.

RUDOLF

No právě.

LUCIFER

Jenže, když zůstane Alois na Zemi, Vy bohatí nebudete.

EVELÍNA

To máte také pravdu.

LUCIFER

A to by se Vám na Zemi pak nevedlo dvakrát nejlépe.

RUDOLF

To je pravda.

LUCIFER

Bylo by nejlépe, kdybyste se se mnou dohodli.

EVELÍNA

My bychom se s Vámi čerte dohodli, to bychom si to tady na Zemi museli v tom bohatství pěkně dlouhou dobu užít, že Rudolfe

LUCIFER

Však do pekla nemusíte hned. Dám Vám nějakou dobu, abyste si to tady v tom bohatství užili

RUDOLF

To by musela být ale hodně dlouhá doba.

LUCIFER

Mně na nějakém ročku vůbec nezáleží.

EVELÍNA

Nezáleží? Tak třeba kdybychom šli do pekla až za sto let?

LUCIFER

Pro mě za mně.

EVELÍNA

Rudolfe, s tím bychom mohli přece souhlasit,
to si ještě hodně užijeme a kdo ví, co bude za
tak dlouhou dobu?

RUDOLF

Tak dobře, my tedy souhlasíme.

Lucifer vytáhne smlouvu.

LUCIFER

Lucifer vezme z kapsy čertí brko.

Tak tu smlouvu můžeme podepsat.

Lucifer píchne čertím brkem Rudolfa a Evelínu do prstu a ti podepisují
smlouvu.

LUCIFER

Lucifer schová smlouvu.

Tak a už je dokonáno.

JURA

To je dobře, takže si můžete Aloise hned
odnést do pekla.

EVELÍNA

Je svázaný vedle v pokoji.

LUCIFER

Lucifer se usměje.

Nač bych chodil takovou dálku, když do pekla
mohu odnést vás dva,

Lucifer rozvine svůj plášť, přikryje Evelínu a Rudolfe, zakouří se a
všichni zmiznou z pokoje.

Střih

22. EXT. V NEBI - DEN

Pánbůh sedí na trůně a přichází k němu Lucifer.

LUCIFER

Pěkný pekelný den Panebože.

PÁNBŮH

Také přeji nebeský den.

LUCIFER

Ráčil sis mně zavolat?

PÁNBŮH

Lucifere, co to tropíš?

LUCIFERE

Máme někoho v pekelném kotli, který tam nepatří?

PÁNBŮH

To ne, ale můžeš mně říct., proč jsi s příbuznými barona Aloise uzavřel smlouvu, že je odneseš do pekla za sto let a jakmile smlouvu podepíšeš, popadneš je za límec a odneseš je hned?

LUCIFER

No a, smlouva je neplatná.

PÁNBŮH

Jak to, že je neplatná?

LUCIFER

Já jsem ji přece nepodepsal.

PÁNBŮH

A proč ne, vždyť jsi ji sám chtěl?

LUCIFER

Nechtěl, protože jsem věděl, že bys mně nedovolil Aloise odnést do pekla, když se polepšil.

PÁNBŮH

To máš pravdu.

LUCIFER

No vidíš.

PÁNBŮH

Tak proč jsi tu smlouvu zhotovil, když jsi ji nechtěl stejně podepsat a naléhal jsi na ta hříšníky, aby ji podepsali?

LUCIFER

Protože jsem chtěl nachytat Evelínu a Rudolfa u jejich posledního hříchu a chtěl jsem to mít černé na bílém, tedy lépe řečeno červené na bílém.

PÁNBŮH

A jakého hříchu?

LUCIFER

No přece znáš přikázání „Miluj bližního svého.“

PÁNBŮH

To přikázání znám moc dobře.

LUCIFER

No vidíš, a ti dva hříšníci klidně svého příbuzného poslali do pekla, jenom aby zdělili po něm majetek, no není to hřích jako stodola.

PÁNBŮH

To je velký hřích.

LUCIFER

A sám jsi přece říkal, až se Rudolf a Evelína dopustí velkého hříchu, tak je odnes Luciferíčku do pekla.

PÁNBŮH

Máš pravdu, nakonec dobře jsi udělal, že jsi je donesl.

LUCIFER

A co bude s baronem Aloisem?

PÁNBŮH

Co by bylo, zůstane na Zemi a doufám, že odčiní své minulé hříchy.

LUCIFER

No jo, ty jsi na něho moc mírný. Být já na tvém místě, Alois by se škvařil se svým příbuzenstvem v jednom kotli.

PÁNBŮH

Zapamatuj si Lucifere, odpouštět je boží, a nemysli si, že bude mít na Zemi na růžích ustláno.

LUCIFER

Proč by neměl? Je bohatý a nic mu nechybí.

PÁNBŮH

Je bohatý, ale chybí mu rodina, a kdybys tušil, koho si chce vzít, možná bys ho i litoval, ale každý je svého štěstí strůjce.

LUCIFER

Už jsem si myslel, že se baronem Aloisem nebudu zabývat, když do toho pekla nepůjde, ale to mně zajímá, po kom kouká, aby si ji vzal za manželku.

PÁNBŮH

Nech se překvapit.

Střih

23. INT. V DOMĚ HAVÍŘE JURY – DEN

Jura a Maruška sedí u stolu.

MARUŠKA

Maruška je netrpělivá.

Není ten Lojza na zámku už nějak moc dlouho?

JURA

Je, ale co nám zbývá, než čekat?

MARUŠKA

A co když nám lhal a už je za kopečkami.

JURA

Měj rozum sestro, přece by nám nevysázel na stůl dukáty pro havíře, kdyby chtěl zmizet.

Někdo klepe na dveře. Jura jde otevřít. Ve dveřích se objeví Božka.
Jura je příjemně překvapen jejím vzhledem.

BOŽKA

Pozdrav Pánbůh, nebydlí tady havíř Jura?

JURA

Jura ukazuje na sebe.

Hezká panno, bydlí tady Jura a ještě je pořád svobodný. Takže kdybyste hledala ženicha, jste na správné stopě.

BOŽKA

Já jsem služebná Božka ze zámku a teď nemám na vdavky ani pomyšlení.

Maruška volá od stolu.

MARUŠKA

To je škoda, můj bratr by už se potřeboval oženit, přece ho nebudu sama opatrovat do konce života.

BOŽKA

To není Váš muž?

MARUŠKA

Promiňte Boženko, ale svého muže si představuji úplně jinak.

BOŽKA

Tak to asi nebudeme mít stejné gusta, mně se váš urostlý bratr zamlouvá, ale teď potřebuji pomoc.

JURA

Jura se napřímí a vypne hrud'.

Jsem Vám k službám. O co jde?

BOŽKA

Na zámku vězní barona Aloise a já se bojím, že mu něco udělají.

MURUŠKA

Maruška chytne Božku za ruku a mluví s pochopením.

Sedněte si tady ke stolu, oni Vás na zámku v tom vězení asi moc týrali, že?

BOŽKA

Božka nechápavě.

Proč si to myslíte?

JURA

Nám se zdá, že krapánek mluvíte z cesty, ale i tak bych si Vás vzal.

MARUŠKA

Pan baron Alois je už delší dobu přece na pravdě Boží.

BOŽKA

To já jsem si myslela také, ale on utekl z pekla a skrýval se prý u Vás.

MARUŠKA

Maruška nechápavě.

Baron Alois se skrýval u nás?

JURA

Jura přemýšlí.

Já myslím, že už mně začalo svítat.

MARUŠKA

Ty něco víš, co já nevím?

JURA

Víš, kdo je baron Alois?

MARUŠKA

Je to pěkný darebák.

JURA

Nic nevíš, je to Lojza.

MARUŠKA

Lojza, náš Lojza?

JURA

Přesně tak, Hned mně to bylo divné, že si vykračuje na zámek, jako na výlet.

MARUŠKA

Ty jsi vysvobodil z pekla toho darebáka?

JURA

Už je to tak.

MARUŠKA

Tak toho vysvobozovat podruhé Juro nebudeš.

BOŽKA

Podle mně se ale hodně změnil.

JURA

To máte pravda Boženko, i na tom kanapi nahoře

se mu dobře spí.

BOŽKA

Tak bychom mu měli pomoci.

JURA

Jura bere do ruky kilof.

Máte pravdu Boženko, poslední dobou se postavil na stranu havířů a já mu pomohu, mám to už nacvičené. Můžeme jít.

BOŽKA

Božka obdivně.

Já jsem tak ráda, že jsem narazila na rozhodného muže.

MARUŠKA

To si pište Boženko, a když bratrovi naběhnou na krku žíly, to je neklamně znamení, že se něco semele.

BOŽKA

Tak to bych u toho asi neměla překážet?

JURA

Právě naopak, aspoň uvidíte, jak se havíři rvou, když už je někdo opravdu naštve.

MARUŠKA

Jdu s Vámi, budeš potřebovat Juro, aby ti kryl někdo záda.

JURA

Máš pravdu Maruš, vezmi si sebou váleček a jdeme.

MARUŠKA

Dobrá rada bratře, přece se s nimi nebudu prát holýma rukama.

Maruška bere váleček na nudle a všichni odcházejí ze světnice.

24. INT. V ZÁMECKÉM POKOJI – DEN

V zámeckém pokoji sedí Alois u stolu, najednou je slyšet velký hluk a do místnosti vpadnou maruška, Božka a Jura.

ALOIS

Alois se diví.

Co tu děláte?

JURA

Přišli jsme tě zachránit.

BOŽKA

Přece Vás zajali Rudolf s ženou?

ALOIS

To jo, ale pak přišel čert.

JURA

A on si tě neodnesl do pekla?

ALOIS

Do pekla si někoho odnesl, ale Rudolfa a Evelínu.

JURA

A co udělal s tebou?

ALOIS

Nic, akorát mně rozvázal.

MARUŠKA

Tak to je překvapení.

ALOIS

Také jsem byl překvapen, ale asi zjistil že do pekla už nepatřím.

MARUŠKA

Maruška trochu poučně.

Kdyby si celý život sekal dobrotu, ani by ses tam nedostal.

ALOIS

Já vím, ale nikdy není pozdě a zkusím napravit, co jsem zpackal. Podruhé do pekla nechci.

BOŽKA

Takže se čertů už nemusíte bát a na zámku zůstanete?

ALOIS

Určitě zůstanu.

BOŽKA

Škoda, že já musím ze zámku pryč.

ALOIS

Boženko, ale já Vás přece nevyhazuji.

BOŽKA

Božka jde k Jurovi a oba se chytanou
kolem pasu.

Já vím, že ne, ale my jsme si s Jurou cestou na
zámek řekli, že se vezmeme a já budu bydlet u něho.

ALOIS

Alois pokyne Jurovi, ať jde bokem..

Holky omluvíte nás na chvíli?

Oba muži jdou bokem, aby je Božka a Maruška neslyšely.

ALOIS

Co mně to děláš?

JURA

Jura omluvně.

Já za to nemohu, já jsem se zamiloval.

ALOIS

Do Božky?

JURA

A do koho jiného?

ALOIS

A tobě nevadí, že je trošku hubatá.

JURA

Možná je, ale já jsem už zvyklý na takový typ
ženský, celý život jsem bydlel se sestrou, a
Božka ji v tom směru určitě netrumpne.

ALOIS

No jo, ale kdo se bude tady na zámku o mně
teď starat?

JURA

Však si najdeš nějakou služku.

ALOIS

To máš pravdu, já už jsem si jednu vyhlídnul.

JURA

No tak vidíš.

ALOIS

Uděláme takový obchod.

JURA

Jaký?

ALOIS

Já ti dám Božku a ty mně dáš Marušku.

JURA

Jura se zhrozí.

Neblázni Lojzo, Maruška je poděs.

ALOIS

To já vím, že není žádné neviňátko.

JURA

No vidíš, co by si tady s ní dělal?

ALOIS

Vezmu si ji.

JURA

Ty jsi se pomátl. To tady na zámku klidně můžeš mít peklo na Zemi.

ALOIS

Vím, a také mně to peklo patří. Ale na druhé straně tvá sestra je spravedlivá a bude mně hlídat, abych už na světě nehřešil, jinak víš, kde bych mohl zase skončit?,

JURA

Tak jo, ať je po tvém. Nakonec Maruška se na zámku bude mít daleko lépe, než v chudé haviřské chalupě a dvě holky v jedné chalupě, to by nedělalo dobrotu.

ALOIS

Hlavně to Marušce neprozrad', znáš svou sestru, musíme na ní pomalu a po troškách, ať ji nevyplašíme.

JURA

Neboj, budu držet jazyk za zuby.

Oba se vracejí k ženám.

MARUŠKA

Co jste si to tam špitali?

ALOIS

Ale, Jura mně řekl, že se budeš muset přestěhovat do toho horního pokojíčku, kde jsem spal já, když si vezme tvůj bratr Boženku.

MARUŠKA

Já na kanapi spát nebudu, ani náhodou.

ALOIS

A nechtěla by si spát v zámecké pořádné postýlce?

MARUŠKA

Jak to myslíš Lojzo?

JURA

Víš, Lojza teď nemá služku a potřeboval by někoho na zámku místo Boženky.

MARUŠKA

Já nikomu služku dělat nebudu.

ALOIS

Samozřejmě že ne, já potřebuji hospodyni, a to je něco úplně jiného.

MARUŠKA

A co ta hospodyně dělá?

ALOIS

Stará se o chod celé domácnosti.

MARUŠKA

Celého zámku?

ALOIS

Celého zámku a to není žádná sranda.

MARUŠKA

To zvládnou, ale ještě si to rozmyslím.

ALOIS

Tak si myslím, že jsme domluveni a můžeme zorganizovat svatbu Jury a Božky.

JURA

To bohužel nemůžeme.

ALOIS

A proč ne?

JURA

Já na ni musím nejprve našetřit.

ALOIS

Žádné odklady nebudou, na tu svatbu dám peníze já jako svatební dar a pozveš tam všechny staré havíře, které Rudolf s Evelínou chtěli propustit.

BOŽKA

Děkujeme Vám pane barone, a doufám, že se na té svatbě také ukážete?

ALOIS

To asi nepůjde.

JURA

A proč ne?

ALOIS

Neumím tančit a hlavně, nemám s kým tančit.

JURA

Jak to že ne, tady Maruš se tě ujme, vždyť to bude tvá hospodyně.

ALOIS

Tak, když mně vezme do kola Maruška, tak já

na tu svatbu půjdu.

MARUŠKA

Lojzo, doma nebudeš trčet, když se můj bratr žení.
já tě na svatbě v tanci protočím, že budeš mít obě
nohy v luftě.

ALOIS

Alois žertovně.

Tak nevím lidi, jestli ta svatba nebude pro mě
nebezpečnější, než práce v dole.

Všichni se smějí.

Střih

25. EXT. V NEBI - DEN

Pánbůh se dívá společně s Luciferem dolů.

LUCIFER

Lucifer kroutí hlavou.

Úplně mně spadla brada.

PÁNBŮH

Také jsem nevěřil, že Alois kouká po
Marušce, a vidíš, baron plánuje se
s ní oženit.

LUCIFER

Co ho to napadlo, u nás by se měl v
kotli lépe.

PÁNBŮH

Nepřeháněj. Maruška je hodná holka, je
spravedlivá, ale je to kapánek generál, a
to bude baron potřebovat, aby nám znovu
nezvlčil a kvůli hříchu se dostal do tvých
spárů, což by si určitě přivítal.

LUCIFER

Ani ne Panebože, za něho jsem dostal
jeho příbuzné, Evelínu a Rudolfa a ti plně
nahradí barona Aloise v jeho kotli, tak proč
bych měl naříkat.

PÁNBŮH

Máš pravdu, ať nařikají ve vařící vodě
za ty svoje hříchy Evelína a Rudolf, ti k
tomu budou mít pádnější důvod.

Střih

KONEC

